

ולא תקחו כפר לזוס אל עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות הכהן ולא תזניפו את
הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יזניף את
הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה
כי אם בדם שפכו ולא תטמא את הארץ אשר
אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
יהוה שכן בתוך בני ישראל

ויקרכו ראשי האבות למשפוחת בני גלעד בן
מכיר בן מנשה ממשפוחת בני יוסף וידברו לפני
משה ורפלי הנשיגים ראשי אבות לבני ישראל
ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה
בנורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את
נחלה צלפוזד אחינו לבנותיו והיו לאוזד בעני
שכני בני ישראל לנשים ונרעה נחלתן מנחלת
אבותינו ויוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם
ומגדל נחלתנו יגרע ואם יהיה היכל לבני ישראל
ויוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם
ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן ויצו משה את
בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף
דברים זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפוזד
לאמר לטוב בעינייהם תהיינה לנשים אך למשפוחת
מטה אביהם תהיינה לנשים ולא תסב נחלה לבני
ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה
אבותיו ידבקו בני ישראל וכל בת ירשת נחלה
ממטות בני ישראל לאוזד ממשפוחת מטה אביה
תהיה לאשה למען ירשו בני ישראל איש נחלת
אבותיו ולא תסב נחלה ממטה למטה אוזר כי איש
בנחלתו ידבקו ממטות בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה כן עשו בנות צלפוזד ותהיינה
מוזלה תרצה ונחלה ומלכה ולעה בנות צלפוזד
לבני דדיהן לנשים ממשפוחת בני מנשה בן יוסף
היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפוחת אביהן
אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד
משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירזו

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף ביץ
פארן וביץ תפל ולבן ונצרת ודי זהב אוזד אשר
יום מוזרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע

D'varim

Weekday 1: Deut. 1:1-3

אלה הדברים

ויהי בארבעים שנה כעשתי עשר וזדש באוזר
לזדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה אתו אלהים **אזרי** הכתו את סיוזן מלך
האמרי אשר ישב בזשבון ואת עלו מלך הבשן
אשר ישב בעשתרת באדרעי בעבר הירדן
בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמר יהוה אלהינו דבר אלינו בזרב לאמר רב
לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו הר
האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
ובגב ובזוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנחל
הגדל נהר פרת **ראה** נתתי לפניכם את הארץ נאו
ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם
אזריהם ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לאאכל
לבדי עמאת אתכם יהוה אלהיכם הרבה אתכם
והזכם היום ככוכבי השמים **רב** יהוה אלהי
אבותכם יסף עליכם ככם אלה פעמים ויברך
אתכם כאשר דבר לכם **איכה** אשא לבדי טרזכם
ומשעמכם וריבכם הבו לכם אנשים זכמים ונבלי
ידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם ודתעו
אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשוות
ואקוז את ראשי שבטיכם אנשים זכמים וידעים
ואתן אותם ראשים עליכם שרי ארפים ושרי
מואת ושרי זכמים ושרי עשרת ושטר
לשבטיכם ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר
שמע בין אזיכם ושפטתם צדק בין איש ובין
אזיו ובין זרו לא תכירו פנים במשפט נקטן כגדל
תשמעון **לא** תגורו מפני איש כי דכמשפט
לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון
אלי ושמעתיו ואצוה אתכם בעת ההוא את כל
הדברים אשר תעשו ונסע מזרב וילך את כל
המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך
הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד
קדש ברנע ואמר אלכם באתם עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו נתן לנו ראה נתן יהוה אלהיך
לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה
אלהי אבותיך לך אל תירא ואל תוזת ותקרבוני אלי
כלכם ותאמרו נשלזה אנשים לפלנו ויוצפרו לנו
את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה
בה ואת הערים אשר נבא אליהן וייטב בעיני
הדבר ואקוז מכם שנים עשר אנשים איש אחד
לשבט ופלנו ויעלו ההרה ויבאו עד נזול אשכל

D'varim

Weekday 2: Deut. 1:4-7

אָתְרֵי הַפֶּתוּ

D'varim

Weekday 3: Deut. 1:8-11

רֵאָה נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם אֶת־הָאָרֶץ

D'varim Weekday end